

Romeinen 11

Thema van Romeinen 11:

Gods gerechtigheid is ook voor Israël die gelooft

(Gods verbond sluit “de volheid” van gelovigen uit het natuurlijke volk van Israël en “de volheid” van gelovigen uit de heidense volken in)

Uitleg

“De volheid” of “het volle getal” (G: το πληρομα) van de gelovigen uit het natuurlijke volk van Israël (Romeinen 11:12) bestaat uit het totaal van alle “uitverkoren delen” in elke generatie van het natuurlijke volk van Israël door de hele geschiedenis heen.

“De volheid” of “het volle getal” (G: το πληρομα) van de gelovigen uit de natuurlijke niet-Joodse (heidense) volken (Romeinen 11:15) bestaat uit het totaal van alle “uitverkoren delen” in elke generatie van de natuurlijke heidense volken door de hele geschiedenis heen. “De volheid uit de Joden” en “de volheid uit de heidenen” zullen *gelijktijdig* bereikt worden aan het eind van de wereldgeschiedenis bij de enige Tweede Komst van Christus.

Romeinen 11:1-4

1 Koningen 19:18; Romeinen 11:1-4

Gedurende de oudtestamentische periode zorgde God zelf ervoor dat er een groep was die bij Hem behoorde – “een uitverkoren deel”. Mogelijk waren het letterlijk 7000 mensen. Maar in overeenstemming met de Joodse getalensymboliek bevat het getal 7000 echter ook een diepere boodschap: 7 = het getal van goddelijke volmaaktheid, 10 = het getal van volkomenheid, $10 \times 10 \times 10 =$ het getal van absolute volkomenheid, en dus 7000 = het volle getal (de volheid) van gelovigen uit het natuurlijke volk van Israël, die God voorbestemd had trouw aan Hem te zullen blijven in de tijd van verdrukking onder koning Achab! Het zou letterlijk dus veel meer dan 7000 mensen geweest kunnen zijn. Niet het precieze getal is belangrijk, maar wél het feit dat iedereen die God uitverkoren had, er bij was – niet één van de uitverkorenen ging verloren!

Gedurende de tijd van de koningen beschouwde en behandelde God *niet* het hele natuurlijke of nationale volk van Israël als “zijn volk” (Romeinen 11:1), maar alleen “de 7000 die voor Baäl de knie *niet* gebogen hadden”! “Het overblijfsel” van gelovigen tijdens het koningschap van Achab is een deel van “de volheid” van gelovigen uit het natuurlijke volk van Israël dat aan het eind van de wereldgeschiedenis binnengekomen zal zijn.

Jesaja 1:3-20; Romeinen 9:29

Gedurende de oudtestamentische periode noemt God de leiders van Israël “bestuurders van Sodom” en het volk van Israël “volk van Gomorra”. Omdat Israël leefde als de heidenen, was er voor God geen verschil meer tussen Sodom en Gomorra en het natuurlijke volk van Israël! Maar niet iedereen in het natuurlijke volk van Israël werd zo door God beschouwd of behandeld, omdat God uit genade “*enige weinige ontkomenen*” (Jesaja 1:9) had overgelaten. Alleen door Gods grote genade werd niet het gehele natuurlijke volk van Israël vernietigd zoals Sodom en Gomorra, maar werd “*zaad*” (Romeinen 9:29) overgelaten.

Jesaja 10:20-23; Romeinen 9:27

Alleen een deel van het natuurlijke volk van Israël werd behouden. Al ware het getal van het natuurlijke of nationale volk van Israël (“uw volk, o Israël”) als het zand der zee, alleen “*een rest*” of “*het overschot*” daarvan zal zich bekeren tot “de Sterke God” (dat volgens Jesaja 9:5-6, de Messias-Koning, Jezus Christus is). Over de overigen was Gods verdelging vast besloten.

Romeinen 11:5-10

Evenals gedurende de oudtestamentische periode zorgde God gedurende de nieuwtestamentische periode er zelf voor dat er een groep was die bij hem behoorde. Alleen “een overblijfsel” van de Joden die geloven en dus tot Gods volk horen, “wordt gelaten naar de verkiezing der genade”. Dit uitverkoren deel van het natuurlijke of nationale volk

van Israël, waaronder de discipelen van Jezus en Paulus en andere gelovige Joden, hebben door geloof in de Messias, Jezus Christus, reeds de gerechtigheid verkregen (cf. Romeinen 5:1-2; 8:1). De overigen uit het natuurlijke of nationale volk van Israël, die nog steeds probeerden om zelf de gerechtigheid van God verdienen door werken van de wet te, hebben het *niet* verkregen (Romeinen 9:30-33). Net als God een deel heeft uitverkoren, heeft Hij een ander deel niet uitverkoren, maar verhard (Romeinen 11:5-10).

Romeinen 11:13-24

Het beeld van de natuurlijke olijfbos met natuurlijke olijftakken en wilde olijftakken geeft aan hoe God in de geschiedenis werkt.

“De natuurlijke olijfbos” bestaat hier alleen uit gelovigen en niet uit ongelovigen. De natuurlijke olijfbos is dus hier niet een beeld van het natuurlijke volk van Israël (cf. Jeremia 11:16-17), maar een beeld van *het ware volk van God of het verbondsvolk*.

“De sappige wortel” is “heilig” en is een symbool voor Jezus Christus, “het Zaad” van de aartsvaders van het verbond, Abraham, Izaak en Jakob, in wie alle volken op aarde gezegend zouden worden (Genesis 12:1-3; 22:18; Galaten 3:16).

“De natuurlijke takken” staan symbool voor de ware gelovigen uit het natuurlijke volk van Israël. Door ongeloof worden Joden weggekap uit Gods verbondsvolk en door geloof kunnen zij geënt worden op Gods verbondsvolk.

“De wilde olijftakken” staan symbool voor de ware gelovigen uit de natuurlijke heidense volken. Door geloof worden zij geënt op Gods verbondsvolk (op volkomen gelijke voet met de natuurlijke takken!), maar als zij niet geloven, zullen ook zij weggekap worden uit Gods verbondsvolk!

Er is dus *geen* onderscheid meer tussen Joden en niet-Joden (heidenen) (cf. Romeinen 1:16-17)! Door *geloof* worden mensen deel van Gods verbondsvolk en door *ongeloof* worden mensen weggekap (cf. Handelingen 13:45-48; Hebreëen 3:1-4).

Romeinen 11:11-12,25-36

Iets anders wat Gods oudtestamentische verbondsvolk en ook Gods nieuwtestamentische verbondsvolk niet wisten (en wat de apostel Paulus nu als “een geheimenis” openbaarde) is het feit *dat God zowel Joden als heidenen voor het heil zowel heidenen als Joden gebruikt*.

- God gebruikte het natuurlijke volk van Israël om veel heidenen tot geloof te brengen. Door de verwerping van de Messias door vele Joden hebben gelovige Joden (bv. de apostelen) het evangelie aan de heidenen verkondigd en zo zijn vele heidenen tot geloof gekomen (cf. Handelingen 13:45-48).
- En “nu” (reeds sedert de eerste eeuw na Christus) gebruikt God de gelovige heidenen om de ongelovige Joden tot jaloersheid te wekken en hen te bewegen de Messias, Jezus Christus, aan te nemen! Dat was ook speciaal de bediening van de apostel Paulus (Galaten 2:9). Wanneer nu nog meer Joden tot geloof komen, zullen door hun verkondiging van het evangelie nog veel meer heidenen (en Joden) tot geloof komen! En dat leidt op zijn beurt weer tot nog veel grotere rijkdom voor de heidenen (nog meer heidenen zullen tot geloof komen, vers 12).

Romeinen 11:26b. “De Verlosser” kwam bij de eerste komst van Christus

In Romeinen 11:26b haalt Paulus niet één specifieke vers uit het Oude Testament aan, maar geeft *een opsommende aanhaling* uit het Oude Testament. De Messias-Verlosser zou bij zijn eerste komst “uit” Sion komen (Micha 5:2; Matteüs 2:6), “tot” Sion komen (Hebreeuws OT Jesaja 59:20, cf. NIV “to those in Jacob who repent of their sins”, cf. Matteüs 10:5-8) en “voor” Sion komen (Grieks OT Jesaja 59:20, cf. NBG “voor wie zich in Jakob van overtreding bekeren”, cf. Handelingen 2:38). “Hij zou de goddeloosheden van Jakob afwenden” (Jesaja 27:9a), “dit is mijn verbond met hen” (Jesaja 59:21), “wanneer Ik hun zonden wegneem” (Jesaja 27:9b).

Wat deze aanhalingen uit het Oude Testament voorspelde, werd door Jezus Christus *bij zijn eerste komst vervuld*: Hij werd geboren in Betlehem en kwam dus *uit* Israël (Matteüs 2:6; Johannes 4:22); Hij kwam *tot* de verloren schapen van het huis Israëls, maar zij hebben Hem niet aangenomen (Matteüs 15:24; Johannes 1:11); en Hij kwam *voor* Israël, om hen te verlossen, om hen, die onder de wet waren, vrij te kopen (Matteüs 1:21; 10:6; Lucas 19:10; Galaten 4:4-5); en Hij richtte zijn nieuwe verbond *met* hen op (Jeremia 31:31-34; Matteüs 26:28; Hebreëen 8:6-13).

Romeinen 11:25-26a. “De volheden” van de heidenen en van de Joden worden tegelijk bereikt bij de Wederkomst van Christus

“Een *gedeeltelijke verharding* is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en *aldus* zal gans Israël behouden worden”, is de correcte vertaling (Grieks, Staten Vertaling, NBG, KBS, NASB, NIV, BSA, enz.).

De vertaling, “*een tijdelijke verharding* is over Israël gekomen, totdat de volheid van de heidenen binnengaat, en *daarna of dan* zal gans Israël behouden worden” is niet correct (Groot Nieuws, Het Boek) (Romeinen 11:25-26a).

Wat gelovigen (aan wie Paulus schreef) moesten weten en ook wij moeten weten is, dat niet een algehele verharding en dus niet een algehele verwerping van het natuurlijke volk van Israël, maar “*een gedeeltelijke verharding*” over het natuurlijke volk van Israël is gekomen.

Deze gedeeltelijke verharding is het gevolg van de aanhoudende zonde van de Israëlieten. Maar deze gedeeltelijke verharding betekent ook dat het andere deel van het natuurlijke volk van Israël niet verhard is en dus door de verkondiging van het evangelie behouden zou worden! In elke generatie zou een deel van het natuurlijke volk van Israël tot geloof komen en behouden worden! Deze toedracht van zaken zou voortduren totdat “de volheid van de heidenen” is binnengegaan, d.w.z. tot de Wederkomst van Christus.

Wanneer Gods plan m.b.t. de verlossing van heidenen uit elk heidens volk voltooid is, zal ook zijn plan m.b.t. de verlossing van Joden uit het natuurlijke volk van Israël voltooid zijn! Dus wanneer alle heidenen in de gehele wereldgeschiedenis die in Gods plan tot geloof zouden komen, inderdaad tot geloof zijn gekomen, dan zullen ook alle Joden in de wereldgeschiedenis die in Gods plan tot geloof zouden komen, inderdaad tot geloof zijn gekomen. “*Aldus*” zal niet alleen “de volheid der heidenen”, maar ook “de volheid van Israël” of “gans Israël” (Grieks: *πας Ισραηλ*) behouden worden (Romeinen 11:25-26a)!

Tussen de eerste komst en de Wederkomst van Christus zouden steeds meer mensen uit de natuurlijke heidense volken en steeds meer mensen uit het natuurlijke volk van Israël het evangelie horen en tot geloof in Christus komen.

- Het totaal van alle “uitverkoren delen” in alle generaties van de natuurlijke heidense volken door de hele geschiedenis heen zal bij de wederkomst van Christus “de volheid of het volle getal” (Grieks: *το πληρομα*) van alle gelovigen uit de natuurlijke heidense volken vormen (Romeinen 11:15).
- En het totaal van alle “uitverkoren delen” in alle generaties van het natuurlijke volk van Israël door de hele geschiedenis heen (cf. Romeinen 11:4-5) zal bij de wederkomst van Christus “de volheid of het volle getal” (Grieks: *το πληρομα*) van alle gelovigen uit het natuurlijke volk van Israël vormen (Romeinen 11:12).
- “De volheid uit de Joden” en “de volheid uit de heidenen” zullen *gelijktijdig* bereikt worden aan het eind van de wereldgeschiedenis bij de Wederkomst van Christus (cf. Johannes 5:28-29).

Romeinen 11:28-29. Gods roeping en genadegaven zijn voor de uitverkoren deel

Sedert de eerste komst van Christus heeft God het natuurlijke volk van Israël *niet* verstoten (Romeinen 11:1), alsof er geen enkele Jood meer tot geloof in Christus zou kunnen komen.

- Gods uitverkiezing. Het “Israël” dat (nú, ten tijde dat Paulus dit schrijft) “naar het evangelie vijanden om uwentwil zijn en naar de verkiezing de geliefden om de vaders wil zijn”, is *niet* het hele natuurlijke volk van Israël.

Het is dat deel van het natuurlijke volk van Israël dat nú (in de tijd dat Paulus schrijft) nog niet in het evangelie geloofde, ongehoorzaam is aan God en bijgevolg vijandig tegenover de christenen staat. Het is dat deel van het natuurlijke volk van Israël, dat door Gods uitverkiezing en genade van “nú” af aan in het evangelie zou geloven en gehoorzaam aan God zou worden. Het is dus dat deel van het natuurlijke volk van Israël, dat van “nú” af aan door de verkondiging van het evangelie deel van het geestelijke volk van God zou worden (Romeinen 11:28; cf. Johannes 17:20-21).

Evenals het uitverkoren deel van de heidenen eertijds ongehoorzaam aan God was, maar nú (sedert de eerste eeuw) ontferming van God heeft ontvangen, zo zou het uitverkoren deel van het natuurlijke volk van Israël dat nú nog ongelovig en ongehoorzaam is, nú (vanaf de eerste eeuw) door de prediking van het evangelie ontferming van God ontvangen en bijgevolg gelovig en gehoorzaam aan God worden (Romeinen 11:30-31). Denk aan de vele Joden, waaronder priesters, die aanvankelijk *niet* geloofden, maar ná de prediking van het evangelie wel tot geloof kwamen (Handelingen 2:41; 4:4; 5:14; 6:7). Denk aan Paulus zelf, die aanvankelijk erg vijandig tegenover de christenen stond, maar later tot bekering kwam (Handelingen 26:9-20). De groep uit het natuurlijke volk van Israël, die in Romeinen 11:28 “naar de verkiezing de geliefden om de vaders wil zijn” is dezelfde groep uit het natuurlijke volk van Israël, die in Romeinen 11:5 “het overblijfsel naar de verkiezing der genade” genoemd wordt.

- Gods genadegaven en roeping. De genadegaven en roeping Gods zijn onberouwelijk (Grieks: *αμεταμελητα*) en dus onherroepbaar! “De genadegaven” zijn vooral geloof, hoop, liefde en vrede, die zichtbaar voortvloeien uit de verbondsbelofte, die God met de “vaders”, Abraham, Izaäk en Jakob gemaakt heeft. “De roeping Gods” is een uiterlijke roeping door de evangelieverkondiging om te geloven en tegelijk een innerlijk roeping door het werk van de heilige Geest in het verstand en het hart van de mens dat het echte geloof bewerkt (cf. Handelingen 13:48; 16:14; 18:27). Gods roeping is altijd effectief – een mens die God op deze manier roept, zal tot geloof komen (cf. Romeinen 8:29-30; 10:11; 2 Tessalonicenzen 2:13-14)! Deze genadegaven en de roeping van God zijn *niet* voor het natuurlijke volk van Israël, maar voor de *uitverkoren* groep uit het natuurlijke volk van Israël (Romeinen 11:29)!

Romeinen 11:30-36. God heeft eerst de uitverkoren delen van de heidenen en de Joden onder ongehoorzaamheid besloten om zich daarna over hen te ontfermen

Let op de woorden, “Want evenals... zo”. Gods verlossingsplan voor de Joden volgt precies hetzelfde patroon als zijn verlossingsplan voor de heidenen!

▪ Gods verlossingsplan in de tijd: eertijds en nú.

Een deel van de heidenen (“gij”) was eertijds ongehoorzaam aan God, maar heeft daarna (Grieks: νυν, “nu”) door de ongehoorzaamheid van de Joden Gods ontferming gevonden (Romeinen 11:30; cf. Handelingen 13:44-48).

Evenzo is een deel van de Joden (dit “overblijfsel naar de verkiezing der genade”) “nu” (Grieks: νυν) ongehoorzaam aan God geworden, opdat het, door Gods ontferming betoond aan de heidenen, “thans” (Grieks: νυν, “nu”) Gods ontferming zou vinden. Gods verlossingsplan voor de uitverkoren delen van de heidenen en voor de uitverkoren delen van de Joden wordt “NÚ” uitgevoerd, vanaf de eerste komst van Christus (Romeinen 11:31). Het zal uitgevoerd worden tot de Wederkomst.

▪ Gods verlossingsplan met alle uitverkorenen.

God heeft “hen allen” (Grieks: τους παντας), d.w.z. de uitverkoren heidenen én de uitverkoren Joden, eerst onder ongehoorzaamheid besloten, om Zich daarna over “hen allen” (Grieks: τους παντας) te ontfermen (Romeinen 11:32).

“Alle mensen” (Grieks: παντας ανθρωπους) *verbonden aan Adam*, d.w.z. het numerieke getal van mensen dat ooit geleefd heeft, uitgezonderd Jezus, zijn reeds veroordeeld tot de eeuwige dood (Romeinen 3:10-12,23; Romeinen 5:17a,18a,19a; 1 Korintiërs 15:22a). Zij onderwerpen zich niet aan God en kunnen zichzelf ook niet aan God onderwerpen (Romeinen 8:5-8; Johannes 3:18,36b).

De uitverkoren delen van de heidenen en de Joden (“hen allen”, Grieks: τους παντας) behoren eerst ook tot deze veroordeelden – God heeft “hen allen” onder ongehoorzaamheid besloten (Romeinen 11:32a)!

Maar “alle mensen” (Grieks: παντας ανθρωπους) *verbonden aan Christus*, d.w.z. het numerieke getal van mensen, die in Jezus Christus geloven, worden gerechtvaardigd tot het eeuwige leven (Romeinen 5:17b,18b,19b; 1 Korintiërs 15:22b). Zij hebben de genade van God en de gerechtigheid van Christus ontvangen (Romeinen 5:17b; Efeziërs 2:8-9). De uitverkoren delen van de Joden en de heidenen (“hen allen”, Grieks: παντας) gaan van “nu” af aan ook behoren tot deze gerechtvaardigden – God gaat van “nu” af aan Zich over “hen allen” ontfermen (Romeinen 11:32b).

Tot de Wederkomst van Christus zal God Zich ontfermen over alle heidenen en alle Joden die in Jezus Christus geloven! Bij de Tweede Komst van Christus zal de volheid van de heidenen en de volheid van de Joden tegelijk bereikt zijn. Daarom is er na de eerste komst van Christus ook geen onderscheid meer tussen Jood en Griek (Romeinen 10:12; cf. Galaten 3:28; Efeziërs 3:2-6; Kolossenzen 3:11)! Daarom is God de God van de Joden en de heidenen (Romeinen 3:28-29). Daarom rechtvaardigt God de Joden en de heidenen op precies dezelfde manier (Handelingen 11:14-18; 15: 6-11; Galaten 3:26-29)!

▪ Gods verlossingsplan is ondoorgrondelijk. Gods verlossingsplan werd niet door de Joden noch door de heidenen doorgrond (Romeinen 11:33-35). Het was een “geheimenis” dat geopenbaard moest worden (Romeinen 11:25a). Geen mens kon een verlossingsplan bedenken, waarin God Zijn verbond en beloften aan het volk Israël houdt en vervuld; waarin Hij niet alleen de uitverkoren Joden, maar ook de uitverkoren heidenen redt; en waarin Hij de Joden gebruikt om de heidenen te behouden en de heidenen gebruikt om de Joden te behouden. God zelf is de Oorsprong, de Uitvoerder en het Einddoel van zijn verlossingsplan (Romeinen 11:36). God zelf zal heel zeker zijn verlossingsplan volledig uitvoeren totdat de volheid van alle uitverkoren Joden en alle uitverkoren heidenen binnengekomen zijn.